

Fisk, som, naar de skal kastes i Vandet, gaar til Spilde. Det er, synes jeg, særlig i et Aar som dette et unødvendigt Tab af Samfundsværdier. Naar man ser, hvorledes man i andre Lande i disse trange Tider søger at udnytte alt spiseligt, forekommer det mig, at man ikke herhjemme har Lov til at ødsle med Fiskene paa den Maade, som man gør. Selvfølgelig mener jeg, at man ikke skal have Lov til at fiske alt, hvad man vil, saa at der opstaar Rovfiskeri, der maa være visse indskrænkede Bestemmelser, men det forekommer mig, at man her i Lighed med, hvad der skete ved det tidligere Lovforslag, er gaaet for vidt.

Med Hensyn til de øvrige Fredningsbestemmelser maa jeg sige, at der er delte Meninger om det heldige i at udstrække Fredningstiden saa meget, som Tilfældet er. Det gælder f. Eks. med Hensyn til Laks og Ørred. Ganske vist ser det ud til, at man indskrænker Fredningstiden, som tidligere var fra 15. November til 1. Februar, idet den foreslaas forandret til Tiden fra 1. November til 31. December. Der er enkelte Steder, f. Eks. i Præstø, hvor man gør gældende, at det vil betyde, at man slet ikke kan fange Ørred. Nu indrømmer jeg, at det er et meget vanskeligt Spørgsmaal, idet man nogle Steder vil have Fredningstiden udstrakt endnu længere. Da vi for nogle Aar siden behandlede Lovforslaget om Fiskeri i Gudenaen, ønskede Fiskerne derovre, at Fredningen af Laks og Ørred skulde begynde den 15. Oktober. Det kunde man ikke af Hensyn til Kontrollen, der gjorde det nødvendigt, at Fredningstiden skulde være ens over det hele. Nu viser det sig for øvrigt, at man godt kan forandre den ved Hjælp af Vedtægter, det vil sige forlænge Fredningstiden, og ved Gudenaen kan de altsaa trods Kontrollen meget godt faa den Fredningsbestemmelse, hvis de ønsker det. Som sagt, det er vanskeligt at træffe en for alt Fiskeri tilfredsstillende Ordning paa dette Omraade, men jeg tror alligevel, at man maa tage noget mere Hensyn til de Ønsker, som fremkommer, idet det, som jeg sagde før, ikke er nok, at man freder Fiskene, det gælder ogsaa om, at man kan fange den. Hvis det er saaledes, som det gøres gældende, at Fredning af Fisk i den Grad, som her er foreslaaet, kun betyder, at udenlandske Fiskere kan tage den af os fredede Fisk, synes jeg, der ikke er opnaaet synderligt, og det forekommer mig ret farligt, hvad der er foreskrevet i § 17, at Regeringen

har Ret til at afslutte Overenskomster med andre Lande om fælles Fredningsbestemmelser. Derved vil Regeringen kunne faa Ret til at forandre de i Loven fastsatte Bestemmelser angaaende Maal og Fredningstid, men det er ikke heldigt, her maa Rigsdagen have det afgørende Ord.

Angaaende Vedtægtsbestemmelserne er der ikke foreslaaet særlig store Forandringer, men det er et Spørgsmaal om Udviklingen ikke alligevel gaar i den Retning, at vi en Gang kommer til, at Rigsdagen fastsætter enkelte store Grundregler for Fiskeriet og overlader de øvrige Bestemmelser til de Forsamlinger, som har Ret til at lave Vedtægterne, saa at de nærmere Regler for Fiskeriet gives ved disse Vedtægter, som stadfæstes af Ministeriet. Ved Affattelsen af Vedtægterne sker der den Forandring fra det bestaaende, at Fiskerne faar Adgang til at vælge et Udvalg paa 4 Medlemmer, der tiltrædes af Fiskeridirektøren som født Medlem og Formand. Denne Bestemmelse har vakt nogen Uvillie blandt Fiskerne. Man synes, at nu, da vi er ved at komme af med de fødte Medlemmer i Kommissioner, Byraad og lignende, burde der ikke paa dette Omraade indføres en saadan Bestemmelse. Med det Kendskab, jeg har til den nuværende Fiskeriinspektør, maa jeg sige, at jeg tror, Fiskerne godt kunde være tjente med ham baade som selvskrævet Medlem og som Formand, jeg har den Opfattelse, at Fiskeriinspektøren har den rette Forstaaelse af sin Stilling, nemlig, at hans Opgave er at hjælpe til, at Fiskerne faar det bedst mulige ud af deres Arbejde, men vi ved ikke, hvor længe vi har den nuværende Fiskeriinspektør, og der staar ogsaa i Lovforslaget, at han har Ret til at sende en Stedfortræder. Hvem det kan blive, ved man ikke, og derfor tror jeg, det vilde være heldigt at forandre denne Bestemmelse saaledes, at Fiskerne i højere Grad fik Afgørelsen ved Udarbejdelsen af disse Forslag til Vedtægter, som selvfølgelig skal forelægges Ministeriet til Godkendelse. Staten vil derved kunne faa Indseende med, hvorledes Forholdene bliver ordnet.

Den anden Forandring, der er sket med Hensyn til Vedtægterne, er Nedsættelsen af Valgretsaldere. Jeg er naturligvis meget glad over, at man har foreslaaet den nedsat til 21 Aar, og jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen) i, at en Mand, som i 2 Aar har drevet Fiskeri som Hovederhverv, bør have Stemmeret, naar han er naaet de 21 Aar. At det konservative